

Οδηγός Εκπαιδευτή

Ενότητα 3

Εξατομικευμένο Σχέδιο Υποστήριξης



Όνομα παρουσιαστή: _____

Ημερομηνία: _____



Co-funded by
the European Union

COM-IN KA220-VET-9A87A6EF ©

Εξατομικευμένο έργο/σχέδιο υποστήριξης

Ένα εξατομικευμένο έργο/σχέδιο υποστήριξης είναι ένα προσαρμοσμένο σχέδιο που έχει σχεδιαστεί για να ανταποκρίνεται στις μοναδικές ανάγκες και στόχους ενός συγκεκριμένου ατόμου. Λαμβάνει υπόψη τα δυνατά σημεία, τις αδυναμίες, τα ενδιαφέροντα και το μαθησιακό στυλ του ατόμου και παρέχει έναν οδικό χάρτη για την πρόοδό του. Το εξατομικευμένο σχέδιο ή έργο χρησιμοποιούνται συνήθως σε σχολεία, κολέγια και άλλα εκπαιδευτικά περιβάλλοντα για την υποστήριξη μαθητών που απαιτούν εξατομικευμένη προσοχή ή έχουν συγκεκριμένες μαθησιακές προκλήσεις. Χρησιμοποιούνται επίσης σε κλινικά πλαίσια, για παράδειγμα από ψυχολόγους, νευροψυχολόγους ή λογοθεραπευτές.

Το σχέδιο/έργο θα πρέπει να κοινοποιείται, ή ακόμα καλύτερα να ορίζεται, με το άτομο-στόχο και την οικογένειά του.

Ακολουθούν ορισμένα βασικά στοιχεία που συνήθως περιλαμβάνονται σε ένα εξατομικευμένο σχέδιο:

1. Αξιολόγηση: Το εξατομικευμένο σχέδιο ξεκινά με την αξιολόγηση των τρεχουσών ικανοτήτων. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τεστ, συνεντεύξεις, παρατηρήσεις ή αξιολογήσεις από δασκάλους, γονείς ή ειδικούς. Αυτά τα βήματα επιτρέπουν τον εντοπισμό των δυνατών και αδυναμιών του ατόμου και τον εντοπισμό των αναγκών του ατόμου.
2. Στόχοι και Στόχοι: Με βάση την αξιολόγηση, τίθενται συγκεκριμένοι στόχοι και στόχοι για το άτομο. Αυτοί οι στόχοι συχνά αναλύονται σε μικρότερα, εφικτά βήματα για την παρακολούθηση της προόδου.
3. Εξατομικευμένη διδασκαλία σε εκπαιδευτικά περιβάλλοντα: Το εξατομικευμένο σχέδιο περιγράφει τις εκπαιδευτικές στρατηγικές και τους πόρους που θα χρησιμοποιηθούν για την υποστήριξη της προόδου του εκπαιδευόμενου. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τροποποιήσεις στο πρόγραμμα σπουδών, εξειδικευμένο υλικό, υποστηρικτική τεχνολογία ή πρόσθετη υποστήριξη από δασκάλους ή ειδικούς. Ομοίως, θα χρησιμοποιηθούν στρατηγικές και πόροι για την υποστήριξη του ατόμου σε κλινικές καταστάσεις.
4. Διαμονή και Τροποποιήσεις: Εάν ένα άτομο έχει συγκεκριμένες προκλήσεις ή αναπηρίες, το σχέδιο μπορεί να περιλαμβάνει καταλύματα και τροποποιήσεις για να διασφαλιστεί ότι οι ανάγκες του ικανοποιούνται. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει προσαρμογές στο μαθησιακό περιβάλλον, μεθόδους διδασκαλίας ή μεθόδους αξιολόγησης.
5. Χρονοδιάγραμμα και Παρακολούθηση Προόδου: Το σχέδιο καθορίζει χρονοδιαγράμματα για την επίτευξη των καθορισμένων στόχων και περιλαμβάνει μεθόδους για την παρακολούθηση της προόδου. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τακτικές



Co-funded by
the European Union

COM-IN KA220-VET-9A87A6EF ©

αξιολογήσεις, check-in ή αναφορές προόδου για την παρακολούθηση της εξέλιξης του μαθητή.

6. Υπηρεσίες Υποστήριξης: Σε εκπαιδευτικά περιβάλλοντα, εάν ο εκπαιδευόμενος χρειάζεται πρόσθετες υπηρεσίες υποστήριξης, όπως λογοθεραπεία, συμβουλευτική ή εργοθεραπεία, το σχέδιο μπορεί να περιγράφει τις συγκεκριμένες υπηρεσίες και πώς θα ενσωματωθούν στο πρόγραμμα εκμάθησης.
7. Επικοινωνία και Συνεργασία: Το σχέδιο ενθαρρύνει τη συνεχή επικοινωνία και τη συνεργασία μεταξύ του εκπαιδευόμενου, των δασκάλων, των γονέων και άλλων επαγγελματιών που εμπλέκονται στην εκπαίδευσή τους. Αυτό διασφαλίζει ότι όλοι γνωρίζουν τις ανάγκες του εκπαιδευόμενου και μπορούν να συνεργαστούν για να υποστηρίξουν την πρόδό τους.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ένα σχέδιο είναι εξαιρετικά εξατομικευμένο και προσαρμοσμένο στις ατομικές ανάγκες του μαθητή. Επιτρέπει την ευελιξία και την προσαρμοστικότητα για να εξασφαλίσει την καλύτερη δυνατή μαθησιακή εμπειρία και αποτελέσματα για τον μαθητή.

Χρειάζεται τεχνικές και διαδικασίες αναγνώρισης

Οι κατευθυντήριες γραμμές της ASHA τονίζουν ότι η αξιολόγηση πρέπει να αντικατοπτρίζει την ικανότητα του ατόμου να εμπλακεί σκόπιμα με το κοινωνικό του περιβάλλον. Είναι σημαντικό να καθοριστούν επακριβώς οι επικοινωνιακές τους δεξιότητες. Η αξιολόγηση θα πρέπει να παρέχει μια εικόνα για τις επικοινωνιακές ικανότητες του ατόμου σε διαφορετικά περιβάλλοντα, συμπεριλαμβανομένων των εκπαιδευτικών, ψυχαγωγικών, οικιστικών και επαγγελματικών πλαισίων.

Η αξιολόγηση πρέπει να αφορά τόσο τα άτομα με ΔΑΦ όσο και το περιβάλλον τους. Είναι πράγματι σημαντικό να υποδεικνύεται ο βαθμός στον οποίο το περιβάλλον επιτρέπει την αποτελεσματική επικοινωνία για άτομα με IDD.

Σύμφωνα με τις οδηγίες της ASHA, «Τουλάχιστον, λοιπόν, μια περιβαλλοντική εκτίμηση θα πρέπει

1. Προσδιορίστε τους συνεργάτες για την επικοινωνία που είναι οι πιο σημαντικοί σε διάφορα περιβάλλοντα.
2. μέτρηση της έκτασης των ευκαιριών για πράξεις επικοινωνίας που παρατηρούνται συνήθως σε διάφορα περιβαλλοντικά πλαίσια με την πάροδο του χρόνου (π.χ. περιβάλλοντα εκπαίδευσης, αναψυχής, διαβίωσης και εργασίας κ.λπ.)
3. συγκρίνετε τις ευκαιρίες για επικοινωνία μεταξύ των διαφορετικών περιβαλλοντικών πλαισίων·
4. καθορίζει το ποσοστό των επικοινωνιακών πράξεων στις οποίες ανταποκρίνονται κατάλληλα σε κάθε περιβάλλον·



Co-funded by
the European Union

COM-IN KA220-VET-9A87A6EF ©

5. να προσδιορίσει το ποσοστό των επικοινωνιακών πράξεων στις οποίες ανταποκρίνονται ακατάλληλα σε διάφορα περιβάλλοντα·
6. προσδιορίζει τις συγκεκριμένες μορφές και λειτουργίες επικοινωνίας που μπορεί να είναι χρήσιμες ή απαραίτητες σε διάφορα περιβάλλοντα· και
7. προσδιορίστε τα άτομα σε εκείνα τα περιβάλλοντα που φαίνεται να έχουν σχετικά υψηλότερα ποσοστά άδειας, αποδοχής και ανταπόκρισης σε επικοινωνιακές πράξεις ενός ατόμου με σοβαρές αναπηρίες. Αυτά τα άτομα με υψηλή ανταπόκριση μπορούν να είναι πιο χρήσιμα στα αρχικά στάδια διαφόρων προγραμμάτων παρέμβασης. »

Η αξιολόγηση των ατόμων μπορεί να πραγματοποιηθεί με διάφορα εργαλεία. Μερικοί από αυτούς υποθέτουν κυρίως γνωστική και προσαρμοστική συμπεριφορά (π.χ.: Bayley Scales of Infant and Toddler Development, The Social Cognitive Evaluation Battery for Children, Bayley, 2006). Άλλα εργαλεία επιτρέπουν την αξιολόγηση των γλωσσικών και επικοινωνιακών δεξιοτήτων (π.χ.: VB-MAPP – Λεκτική Συμπεριφορά – Πρόγραμμα αξιολόγησης και τοποθέτησης ορόσημων, Sundberg, 2008). Μερικά από αυτά τα εργαλεία παρουσιάζονται στα παραρτήματα. Τα περισσότερα από τα εργαλεία χρησιμοποιούνται από εξειδικευμένους επαγγελματίες όπως ψυχολόγους ή λογοθεραπευτές. Ωστόσο, η παρατήρηση μπορεί επίσης να βοηθήσει στην αξιολόγηση των επικοινωνιακών δεξιοτήτων.

Πώς να χρησιμοποιήσετε την παρατήρηση για να αξιολογήσετε τις δεξιότητες επικοινωνίας;

Δραστηριότητες

Βιβλιογραφία

Arvio, M., & Aaltonen, S. (2011). Rajanvetoa kehitysvamman ja erityisvaikeuksien välillä. *Teoksessa*

Arvio, M., Aaltonen, S.(toim.) Kehitysvammaisen potilaana. Ελσίνκι: Kustannus Oy Duodecim.

ASHA. (1992). *Οδηγίες για την κάλυψη των επικοινωνιακών αναγκών των ατόμων με σοβαρές*

αναπηρίες . American Speech-Language-Hearing Association; American Speech-Language-

Hearing Association. <https://www.asha.org/policy/GL1992-00201/>

Bayley, N. (2006). *Κλίμακες Bayley για την ανάπτυξη βρεφών και νηπίων* .

Launonen, K. (2007). Monikielisyyden haasteet kielihäiriöiden tunnistamisessa ja kuntoutuksessa.

Virittäjä , 111 (2), 240-240.

Launonen, K., & Korpijaakko-Huuhka, A.-M. (Εδ.). (2005). *Kommunikoinnin häiriöt : Syitä,*

ilmenemismuotoja ja kuntoutuksen perusteita (6. muuttamaton p). Υλίοπιστόπαινο.



Co-funded by
the European Union

COM-IN KA220-VET-9A87A6EF ©

Malm, M., Repo, M., & Talvela, EL (2006). Kuntoutuminen. *Teoksessa: Malm, M., Matero, M., Repo, M. & Talvela, EL. Esteistä mahdollisuuksiin. Vammaistyön perusteet. Porvoo: WSOY.*

Sundberg, ML (2008). *Πρόγραμμα αξιολόγησης και τοποθέτησης σημείων λεκτικής συμπεριφοράς VB-MAPP: Πρόγραμμα αξιολόγησης γλωσσικών και κοινωνικών δεξιοτήτων για παιδιά με αυτισμό ή άλλες αναπτυξιακές δυσκολίες: οδηγός*. Μαρκ Σούντμπεργκ.



Co-funded by
the European Union

COM-IN KA220-VET-9A87A6EF ©